

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 8. — ŠTEV. 8.

NEW YORK, WEDNESDAY, JANUARY 11, 1933. — SREDA, 11. JANUARJA 1933

VOLUME XII. — LETNIK XII.

JAPONCI PRODIRAJO PROTI PROVINCJI JEHO

JAPONSKE ČETE SO ZASEDLE VAŽEN PRELAZ TER OVIRAJO PRIHOD KITAJSKEGA VOJAŠTVA

V provinci Jehol se že nahaja deset tisoč kitajskih vojakov. — Strategično važni prelaz sta zasedli japonska infanterija in kavalerija. — Kitajci poročajo, da se boji za prelaz Čjumenkov nadaljujejo. — V okolici Šanhaikwana vlada začasno mir.

PEKING, Kitajska, 10. januarja. — Iz zakasnelih brzojav generala Ho Ču Kuo, poveljnika kitajskega vojaštva v provinci Jehol, je razvidno, da se je boj med kitajskim in japonskim vojaštvom za posest prelaza Čjumenkov ob štirih popoldne še vedno vršil z nezmanjšano ostroščjo.

Boj se je pričel ob šestih zjutraj, ko sta začeli japonska kavalerija in infanterija prodirati proti provinci Jehol.

Japonci so se posluževali tudi letal in žrjimi bombardirali kitajske postojanke.

Ob petih popoldne je neka kitajska kavalerijska brigada kontrolirala južni del prelaza, ki vodi naravnost v provinco Jehol.

V kitajskem glavnem stanu v Pekingu so mnjenja, da se bo japonska ofenziva šele jutri razvila v vsej svoji moči.

Prelaz se nahaja štirinajst milj severno od Šanhaikwana. Japonci ga hočejo zavzeti, ker so bile pred kratkim poslani preko njega tri kitaj. brigade v Jehol z naročilom, naj za vsako ceno zaščitijo provinco pred osvojevalci.

General Ho pravi, da je vsled goratega ozemlja prodiranje Japoncev zelo otežkočeno. Kitajci so dobili tako močna ojačenja, da jim bo lahko mogoče zaustaviti japonsko prodiranje južno od Velikega zidu.

V okolici Šanhaikwana, kjer si stoje nasproti močni kitajski in japonski oddelki, vlada zaenkrat mir.

TOKIO, Japonska, 10. januarja. — Japonska kavalerija in infanterija je zavzela gorski prelaz Čjumenkov v kitajskem zidu ter je s tem preprečila, da Kitajska ne more poslati svoje armade v Jehol.

To je sedaj že druga strategična postojanka, katero je zasedla japonska armada v enem tednu. — Vsled tega kitajski armadi ni mogoče korakati v bogato Mongolijo in jo braniti proti japonskemu vpadu.

Pred enim tednom so Japonci zavzeli mesto Šanhaikwan, ki se nahaja tam kjer pride Kitajski zid do morja.

Čjumenkov prelaz se nahaja 12 milj severno od Šanhaikwana, kjer se 2000 let stari kitajski zid obrne proti zapadu.

Zgodaj zjutraj je odšel oddelek japonske vojske iz Šanhaikwana in je zasedel ob devetih dopoldne Čjumenkow. To potrjuje japonska častniška agentura Rengo, ki pravi, da je kavalerija in infanterija zasedla strategično važni prelaz.

Po kratkem napadu je bila na zidu razobešana japonska zastava. Kitajci se pri napadu niso prav nič branili, dasi je bilo prej poročano, da se je neki kitajski polk umaknil iz Šanhaikwana v Čjumenkov, kjer je napravil zakope.

Japonsko vojaško naznanilo pravi, da se je kitajska posadka umaknila v Šimenčaj, deset milj zapadno od Čjumenkova, nakar so japonski letalci obstreljevali Šimenčaj.

V provinci Jehol se že nahaja 10,000 kitajskih vojakov, ki so prišli preko Čjumenkov prelaza.

Kitajska armada koraka proti vzhodu v namenu, da odreže japonski armadi zvezo s svojo glavno postojanko v Šanhaikwanu.

Španska vstaja je bila v kali zatrta

BOJ ZA PREKLIC PROHIBICIJE

Senatni predlog za preklíc 18. amendmenta ni v soglasju s platformo demokratske stranke.

Washington, D. C., 10. jan. — Speaker Garner je izjavil, da se v poslanski zbornici ne bo vršilo glasovanje glede predloge, za preklíc osemnajstega amendmenta, ki jo je priporočil senatni justični odsek.

Predloga baje ni v soglasju s platformo demokratske stranke. Navzlic temu so pa nekateri senatorji prepričani, da bo prišlo v zbornici do glasovanja, kajti mokači, ki so za brezpopojno preklíc, bodo slednjič popustili.

Demokratski voditelj v senatu, senator Robinson iz Arkansasa, je danes pozitivno izjavil: — Senat bo imel priliko še tekom tega zasedanja glasovati o predlogu.

Slično se je izrazil senator Walsh iz Montane ter rekel, da bo predloga brezpopojno sprejeta.

COL. HOUSE PRI ROOSEVELTU

Stari Wilsonov zaupnik se je dolgo časa posvetoval s prihodnjim predsednikom. — Pravi, da je bil obisk prijateljskega značaja.

Zatem ko se je posvetoval bodoči predsednik Roosevelt z državnim tajnikom Stimsonom, je izjavil k sebi znanega Wilsonovega zaupnika col. House-a, bivšega državnega podtajnika Sumnera Wellesa in bivšega poslanika v Nemčiji, Jamesa W. Gerarda.

Col. House, ki je bil tekom vojne zastopnik Wilsona v Evropi, je rekel pozneje, da je bil obisk povsem prijateljskega značaja ter da ni z Rooseveltom razpravljali o državnih poslih.

Na vprašanje, če bo sprejel kakšno mesto v Rooseveltovem kabinetu, je House smeje odvrnil:

— Nikar ne pozabite, da sem star petinsedemdeset let. Tekom Wilsonove administracije nisem opravljal nikake državne službe, dasi sem bil tedaj dvajset let mlajši. Bodočemu predsedniku Rooseveltu sem svetoval, naj se zanaša na mlajše moči, ne pa na nas stare fante.

SENATORJI ZA PRIZNANJE RUSIJE

Washington, D. C., 10. jan. — Washington Evening Star zatrjuje, da je 22 izmed 51 senatorjev, ki bodo še ostali senatorji po 4. marecu, za to, da Združene države priznajo Rusijo in da jo bodo priznale pod Rooseveltovim predsedništvom.

Priznanju nasprotuje samo devet senatorjev, nekateri stavijo za priznanje razne pogoje, dvajset pa se jih še ni odločilo. Med temi, ki želijo priznanje, je 16 demokratov, vsi drugi pa pripadajo neodvisni skupini.

"GREEN ORODJE KAPITALISTOV"

Voditelj odbora nezaposlenih je ostro ožigosal Blackovo predlogo. — Green je baje vedno podpiral bankirje in industrijalce.

Washington, D. C., 10. jan. — Pred senatnim odborom, ki razpravlja o predlogu senat. Blacka glede tridesetnega tednika, je nastopil Louis Weinstock, predsednik odbora za nezaposlene. Rekel je, da njegov odbor, ki je podrejen Ameriški Delavski Federaciji, ne bo priznal tozadevne postavbe, če ne bo vsebovala nobenih določb proti krčenju plač in minimalnega zaslužka.

Weinstock je rekel, da je brez pomena, če so predsednik Green in drugi izvršilni odborniki Ameriške Delavske Federacije za predlogo.

Green in njegovi tovariši so vedno podpirali bankirje in industrijalce, kadarkoli so slednji poskušali zvrniti glavno breme krize na delavce.

Arthur I. Lowell iz Clevelanda, podpredsednik unije železniških strojevodij in kurjačev, je rekel, da bodo železničarji zastavkali, če ne bo uveden krajši delovni čas.

TROCKIJEVA HČI SAMOMORILKA

Hči bivšega sovjetskega voditelja je bila bolna ter se je bala, da bi je ne izgnali iz stanovanja.

Berlin, Nemčija, 10. januarja. Tukaj se je usmrtila s plinom uka gospa Wolkow. Bila je že dalj časa bolna, in gospodar ji je pretil, da jo bo zapodil iz stanovanja.

Tukajšnje socialistično časopisje je dognalo, da je Wolkowa hči Leona Trockega, bivšega komunističnega voditelja, katerega je Stalin izgnal iz Rusije.

Wolkowa se je poročila v Rusiji ter se podala s svojim očetom v izgnanstvo, dočim je pustila svojega moža v Rusiji.

V Turčiji je dobila jetiko, nakar se je podala v svrhu zdravljenja v Berlin.

Tukaj so ji posla vsa sredstva, in obup jo je poglaval v smrt. Zapušča šestletnega sinčka.

ČUDNA SPALNA BOLEZEN

Cincinnati, Ohio, 10. januarja. Tekom zadnjih osem dni je umrlo osem oseb za neko do sedaj še nepoznano spalnno boleznijo. Za to boleznijo je poleg tega še zbolelo najmanj 11 oseb, ki pa so o zdravljeni.

Vrhovni zdravnik v Cincinnati General Hospital dr. Howard D. McIntyre pravi, da se pri tej bolezni vnamejo možgani in prično krvaveti. Ta bolezen zgrabi naglo in včasih nastopi smrt v dvanajstih urah. Dr. McIntyre pravi, da je ta bolezen podobna spal-

MRS. COOLIDGE SE JE VDALA V SVOJO USODO

Opravlja gospodinjstvo navzlic veliki potrtosti. Pri njej je njen sin z ženo. — Načrti za bodočnost so negotovi.

Northampton, Mass., 10. jan. Staro mirno ozračje, ki je vladalo vsak dan na domu umrlega bivšega predsednika Calvina Coolidge-a se zopet nadaljuje, ko se je vrnila njegova vdova in se zopet lotila gospodinjstva, medtem ko je vojak pred hišo odganjal radovedneže.

Mrs. Coolidge je izgledala trudna, ko je opravljala svoje gospodinjске posle. Drugače pa je bila vedno proti vsakemu ljubeznjiva in je zatajevala svojo žalost.

Njen sin John in njegova žena sta ostala pri njej v "The Beeches", kot se imenuje njen dom. Do sedaj se še nista odločila, koliko časa bosta ostala pri materi.

Harry Ross, ki je bil bolj Coolidgeov prijatelj kot pa tajnik, je urejeval zadeve svojega gospodarja.

Mrs. Coolidge se še ni odločila za bodočnost. Mogoče bo šla za nekaj časa v Plymouth, Vt., kjer bo obiskala grob svojega umrlega moža. Zatem bo mogoče obiskala svojega sina v New Haven, Conn. Mogoče pa bo tudi odšla na kako daljše potovanje po morju.

Northampton, Mass., 10. jan. Calvin Coolidge je zapustil vse svoje premoženje svoji ženi. V svoji oporoki ne omenja svojega sina Johna, ker mu je že ob njegovi poroki dal gotovi znesek. Oporoko je že napisal zadnje leto kot predsednik in je že tedaj povedal svoji ženi, kje je spravljena.

Njegovo premoženje se ceni na približno pol milijona dolarjev, ker je bil zelo varčen in je večino svoje predsedniške plače naložil na banko. Pozneje, ko ni bil več predsednik, je tudi dobil po \$4500 za svoje članke, ki jih je objavljval v New York Tribune.

ITALIJA POŠILJA OROŽJE NA OGRSKO

Dunaj, Avstrija, 10. januarja. Nekateri časopisi poročajo, da je italijanski vlak v 40 tovrstnih železniških vozovih peljal na Ogrsko infanterijske in strojne puške. Kot zatrjujejo socialistični listi, je bilo v pošiljavi 50,000 pušk in 200 strojnih pušk. Prej pa je bila že poslana na Ogrsko še večja množina orožja.

ŽELEZNIŠKA NESREČA

Bukarešta, Rumunska, 10. jan. Ko se je brzojavnik, od zadržane zalete v osební vlak pol milje od Bukarešte, je bilo ubitih devet oseb, 19 pa ranjenih.

Zdravniki pa se boje, da bo še med ranjenici zahtevala smrt svoje žrtve.

Pet zadnjih voz osebnega vlaka je bilo razbitih. Nekateri potniki se vrgo iz vozov na sneg, drugi pa so bili zajeti v razbitih vozovih. Na kraj nesreče je bilo takoj poslano vojaštvo.

DOSEDAJ JE BILO USMRČENIH OSEMINDVAJSET OSEB

MADRID, Španska, 10. januarja. — Uradno poročilo pravi, da se je komunistična revolucija proti republikanski vladi izjavila. Pri vsem tem pa je vlada izdala stroge odredbe v Sevilli, Barceloni, Cadizu in Madridu, da se prepreči, da se železničarji in rudarji, ki do sedaj niso bili udeleženi pri vstaji, ne bi pridružili revolucionarjem.

NAČRTI ZA NOVO PETLETKO

Stalin dokazuje, da je imela prva petletka uspeh. — Priznava, da prvi načrt ni dosegel cilja, toda pomeni vsekar velik napredek.

Moskva, Rusija, 10. januarja. V svojem načrtu, ki ga je Josip Stalin izdelal za prihodnjo petletko, izdaja kapitalistični svet in izjavlja, da bo Rusija letos v svojih industrijskih izdelkih napredovala za 16 odstotkov nad lanskim letom.

Rekel je, da je bil namen prve petletke privesti srednjeveško stanje tehnike na moderno podlago, da se more narod rešiti odvisnosti od kapitalizma.

Priznal je, da je bil načrt izvršen samo 93 odstotkov, toda "izgotovili smo ga v štirih letih in treh mesecih".

Stalin je rekel, da je bilo potrebno zadnji načrt izpremeniti, ker nekatere sosednje države niso hotele skleniti z Rusijo nenapadalne pogodbe in zaradi napehiti razmer na Daljnem Istoku.

Rusija je sklenila nenapadalne pogodbe z vsemi svojimi sosednjimi državami, razun z Rumunsko. Tudi Japonska je prekinila tozadevna pogajanja z Rusijo, ko je Rusija obnovila diplomatske odnose s Kitajsko.

Stalin je naznanil, da je določil, da v drugi petletki industrijski načrt ne bo šel s tako hitričo kot do sedaj. Želi samo povečanje dosedanje petletke za 16 odstotkov.

V primeri s kapitalističnimi državami je Rusija po Stalinovem zatrdilu v industriji trikrat toliko, kot pred vojno ter 36 odstotkov od leta 1913.

Stalin tudi pravi, da so se delavske razmere izboljšale, ker so dobili delavci zvišane plače za 67 odstotkov.

Dalje pravi Stalin:

— Nismo samo zmagali v težki industriji, temveč smo tudi dosegli več, kot pa smo pričakovali. Nismo imeli plavžev, ne tvornice za traktorje, ne avtomobilov, ne kemikalne industrije, ne poljedelskih strojev, ne aeroplanov. Sedaj imamo vse.

— Prišli smo z zadnjega na prvo mesto na svetu v produkciji električne sile. Ravno tako je tudi s petrolejem. Naša tekstilna industrija se je dvignila na višino, katere ne zavzema nobena druga država na svetu.

ADVERTISE
in "GLAS NARODA"

Vstaja v nedeljo je imela poglavitni namen v raznih mestih zaseto policijske in armadne vojašnice.

Natančno število mrtvih ni še znano, kajti mnogi, ki so bili nevarno ranjeni, so bili prepeljeni na svoje domove in so morebiti umrli, ali pa še bodo umrli. Njihovi sorodniki pa se boje naznani oblasti, ker se boje kazni.

Revolucionarji so se hoteli polastiti vojašnice in vzeti puške in municijo. Načrti za vstajo so bili najbrže napravljeni ravno za nedeljo, ko imajo vojski dopust in jih je le malo po vojašnicah.

Vlada pa je bila tajno obveščena o nameravanem napadu na vojašnice v Madridu, Cabazanas, San Augustin, Barcelona, Castila, Le Panera in Cara Banchel. In na ta napad je bila pripravljena.

V Barcelni je bilo ubitih najmanj sedem oseb. Najbolj vroči boji so bili med justično palačo in železniško postajo.

V vročih bojih v ponedeljek v Bugarra v provinci Valencia, kjer so boji trajali pozno v noč, so bili ubiti tirje stražniki, predno je zopet zavladal mir.

V Laridi, glavnem mestu provincije Catalonia, je bilo ubitih sedem oseb. V Valenci je bilo ubitih pet oseb.

Komunisti so začasno zmagali v Bugarri toda so se morali umakniti, ko je vojaštvo dobilo pomoč.

V operi v Madridu sta bili najdeni dve bombi. Drugače je po nedeljskih izgrelih glavno mesto mirno.

Poročila iz Seville naznanjajo, da oblasti pričakujejo splošno stavko sindikalistov. Železničarji so imeli veliko zborovanje, toda niso sklenili nič določenega, ker je bila navzoča policija.

VES SVET JE BLAZEN

Montreal, Kanada, 10. jan. — Dr. A. H. Desloges, ki je pred desetimi leti prerokoval, da bo ves svet v 25 letih znorel, pravi, da se je zmotil v svojem prerokovanju, kajti svet je že prišel na to stališče.

— Vsi narodi postajajo nori, — pravi dr. Desloges, ki je glavni ravnatelj blazine ter ravnatelj družabne higijene za provincijo Quebec.

— Sedanji materialni in politični razpad civiliziranega sveta je naravna posledica dejstva, da je svet že duševno, moralno in družabno prepadel. Število duševno bolnih ljudi v blaznicah raste vsako leto. Pa to je samo majhen del norecev, kajti več norecev je izven bolnišnic kot pa v bolnišnicah.

— Vsi psihijatri vedo, da imajo ljudje samo kako majhno brigo, pa naj bo resnična ali namišljena, in nato o tem razmišljajo tako dolgo, da zbole na umu ter morejo postati največji norci. In na tej poti so vsi narodi.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

L. Benedik, Trezor.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

En celo leto velja za Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni nedelji in praznikov.

Doplat brez podpis in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovori pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

DVOJE ZNAČILNIH POROČIL

V ponedeljek smo objavili na prvi strani dvojne značilnih poročil. Prvo prihaja iz Beograda, drugo pa z Dunaja. Prinesel ju je newyorški dnevnik "Times" ter se tičeta položaja v Jugoslaviji.

Prvo poročilo omenja govor bivšega voditelja hrvatsko-srbske kmetijske koalicije, Svetozara Pribičevića, ki ga je imel pred franc. parlamentarnim odsekom za zunanje zadeve.

Pribičević je očital jugoslovanskemu kralju Aleksandru, da je prelomil besedo, ki jo je zadal Hrvatom ter je z uveljavljanjem diktature baje osleparil Hrvate za njihove svoboščine.

Pozival je francosko demokracijo, naj sodeluje z jugoslovansko demokracijo, češ, da bo to rešitev za obe deželi.

Pribičevićeve besede niso nikogar presenetile, kajti govoril je pač tako kot so vajeni govoriti jugoslovanski separatisti.

Nadvse značilno je pa, da mu je bila dana prilika govoriti pred francoskim parlamentarnim odsekom za zunanje zadeve, kajti jugoslovanska politika mora biti pač taka, da je Francija zadovoljna z njo.

Jugoslovanska vlada ima vezan roke ter se mora brezpogojno pokoriti navodilom in poveljem, ki prihajajo iz Pariza.

Pribičević ni torej s svojim pozivom ničesar opravil, pa če so ga vodili še tako nesebični nameni.

Važnejše je drugo poročilo, prihajajoče z Dunaja. Clankar pravi, da je četrti obletnica proglasitve diktature navidez mirno potekla, daš o kakem jugoslovanskem edinstvu zaenkrat še ne more biti govora.

Nasprotje med Srbi in Hrvati je še vedno isto, in o pozicija Hrvatov proti vladi ni popolnoma nič ponehala. Mir vzdržujejo močni vojaški in policijski oddelki, dočim pod površino vre z nezmanjšano silo.

Toda niti Srbi niti Hrvatje si ne drznejo predaleč, kajti bolj in bolj se zavedajo dejstva, da čaka Italija prve prilike, da se polasti Dalmacije in morebiti tudi dobrih dela Hrvatske in Slovenije.

In to je neizmerno dobro, da se tega zavedajo. Ta zavest bo prej ali slej omilila vse notranje spore in ta zavest je najboljša jamščina za državno enotnost.

Ne rečemo, da je Beograd kdove kako dober in naklonjen Slovence in Hrvatim.

Vemo pa, da jim je stokrat boljši in stokrat bolj naklonjen nego bi jim bil Rim oziroma Mussolinijeva fašistična vlada.

Iz Slovenije.

Vandalizem na Veliki planini.

V zadnjem času je bilo na Veliki in Mali planini vlomljeno v več pastirskih koč, katere so si pripravili za zimo smučarji, in so vlomilec odnesli več odevi, kuhinjske posode, ploščo z štedilnika, par smuč in nekaj živeža. Kamniški orožnik je bil samo naznanjen slučaj, da je bilo konec novembra vlomljeno v pastirsko koč nekega posestnika iz Sadrž, katero ima v najemu ljubljanski športnik J. M. Iz nje je bilo pokradenih 6 odevi, kuhinjska posoda in še več malenkosti v vrednosti nad 700 Din.

Teh vlomov in tatvin je bil osumljen neki Jože Preklet iz Strahovca, ki že dalj časa gospodari po planinah in je strah vseh hribovskih vasi. Stalno se klati po občinah Tunjice, Županje njive, Bistričica in Gojzd ter povsod krade in v ropa, ukradene stvari pa prodaja okrog za visoko ceno. V poletju je izvršil več drznih tatvin pod Sv. Ambrozem in orožnikom se je posrečilo, da so ga prijeli. Ko je prišel iz zapore, je prišel zopet staro prakso. Močan je da bi lahko hode nosil v planine, star pa šele 31 let. Ljudje se ga povsod boje in marsikje mu nudi zavetje ali mu pomagajo samo zato, da imajo mir pred njim.

Nevarni delonirnež je šel zadnje čase večkrat na Veliko in Malo planino, kjer prav gotovo ni imel nikakega opravka in je več kot gotovo, da je on izvršil vse vrome in tatvine v navedenih planinskih kočah. Tudi ljudski glas ga je obdolžil teh dejanj. Pred orožniki se zna Preklet spretno skrivati, da ga bo prav težko dobiti v roke.

Zgodba pustolovca Štefana.

Vsega obupanega objekana skesanega so privredili osorni zagrebški stražniki mladega pustolovca Štefana v Ljubljano in našli hude in nedovoljene reči, ki jih je komaj 19-letni mladenič počel po vsej Jugoslaviji. Štefan, ki je doma iz okolice St. Petra na Krasu, je namreč kljub svoji mladosti skrajno nevaren pustolovec, povrh vsega pa še silno podjeten in mu je prava malenkost skočiti kam v notranjost Srbije, če ga slučajno zasledujejo orožniki in policija v Sloveniji. Tako so Štefanu prijeli pred mesecem dni orožniki neke v Zaječarju ali Smederevu, ker se jim je Štefanovo početje po Srbiji, njegovo beračenje in cestovanje od ene srbske vasi do druge zdelo le malo preveč sumljivo. Tudi so izgnali v teh vaseh po Štefanovem obisku razne dobre stvari in reči, zato so orožniki kar hitro prijeli Štefana, čeprav je še tako zatrdel, da je nedolžen. Odpravili so ga najprej v Zemun od tam se je pričel dolgo Štefanovo romanje proti Ljubljani. Najprej so Štefana poslali iz Zemuna v Vinkeve, od tam v Sisek, iz Siska v Zagreb, iz Zagreba pa v Ljubljano. Povsod so se orožniki in policisti jezili nad nesrečnim Štefanom, povsod obžalovali činilo, ki ga morajo zaradi njega razlivati po papirju. Nazadnje se je Štefan le znašel v Ljubljani. Tu pa je hranila policija kar čedno zbirko popisov nekdanjih Štefanovih grehov.

Ljubzen njegova so bila ko-

lesa. Zaradi koles je pozabil na vse, na službo, ki jih je imel že mnogo, na hvalečnost ljudem, ki so mu storili uslugo; če se mu je prilika le ponudila, je izmaknil kolo. Štefan je povsod vzbudil usmilenje ljudi. Fant je mršav (to kosti, saj je res prestradal mnogo dni. Tako je lani prišel raztrgan in lačen h kolarskemu mojstru Jančigaju v Mengeš.

Mojster ni tako napačen človek in fantu dejal: — Za vajenca te vzamem in te izučim. Priden boš moral seveda biti, lačen pa ne boš! — Štefan je nato pristal, toda takoj drugo jutro je zagledal mojstrove kolo in brz se je vsedel nanj in se odpeljal proti Kranju. Kranjski orožniki pa so bili obveščeni ter so nanj prežali. Ko je Štefan videl, da ga love orožniki, je kolo odvrnil, sam pa izginil, da je bilo čudno, kako se je mogel tako na lepem udreti v tla.

Drugič se je zopet udinjal pri kakšnem kmetu za hlepa. Brž, ko je prišel do kakšnega kolesa, se je vsedel nanj in se odpeljal. Izginile so seveda tudi druge reči. Tako je ukradel eno kolo v Vnanjih gorah, drugo zopet v Kočevju, tretje pa zopet drugje. Lep je spisek koles, ki so izginila po Štefanovi zaslugi. Kje jih je prodal, ne ve nihče, še Štefan sam se ne spominja kje.

Fant ima očitno mnogo nemirne krvi, toda ta nemirna kri, ki ga je gnala v željah po pustolovčinah od enega slovenskega kraja do drugega, ga je sedaj končno prignala v zapore ljubljanskega deželnega sodišča, kjer so nanj že dolgo čakali.

Junaško dejanje obmejnega stražnika.

Obmejni stražnik Milan Stojković je nedavno dopolne opazil v bližini Apac kako je hitela proti Muri neznana mlajša ženska z otrokom v naročju in se že v naslednjem trenutku vrgla z otrokom vred v mrzle valove, ki so jo takoj zagnili. Junaški graničar ni niti trenutek okleval, temveč je odvrnil svoj plašč in orožje in že planil v Muro v veliki nevarnosti za lastno življenje. Z nadčloveškim naporom se mu je posrečilo obupan mater in njega 5-letnega sinčka rešiti še živa na breg. Odvedel ju je na stražnico, kjer so ju ogledli, okrepčali in jima posušili obleko.

Ženska, ki je hotela na tako tragičen način končati svoje življenje, je delavčeva žena Terezija H. iz Gornje Radgone.

Obmejnemu stražniku in orožniku je pripovedovala, da je njen mož zelo ljubosumen, zlasti ker je prinesla svojega otroka kot nezakonsko dete v zakon. Zato jo neprestano pretepa in ji je nadaljnje življenje ob moževi strani postalo nezno. Orožniško poročilo opisuje moža kot nasilnega in alkoholika.

Nevarna neprostopljiva nočna kopal.

Na Božič se je vračal okrog polnoči z nekega obiska pri Sv. Kunoti proti Mariboru 32-letni o. skrbnik lesnega skladišča Felberjeve tvrde Ivan Žunko. V popolni temi je zgrešil pravo pot in je zabredel na nekem globokem mestu v mimo tekočo Pesnico. V zadnjem trenutku se je k sreči

ZANIMIVA ITALIJANSKA STATISTIKA

Te dni so objavili vsi italijanski listi statistiko inozemcev, ki stalno prebivajo v Italiji. Nanaša se sicer na ljudsko štetje, ki se je izvršilo lani 21. aprila, ker izkazuje obtem tudi prirastek odn. odpadek v številu inozemcev v primeri s številkami ljudskega štetja od 1. decembra 1921. leta.

Dočim so leta 1921. našli v vsej Italiji 110.440 stalno nastanjenih inozemcev, so jih našli leta 1931. 132.430, torej za 21.990 več kot jih je bilo pred desetimi leti.

Najznamenitejši pojav pri tej statistiki — številke se navajajo po starih pokrajinah, ne pa po sedanjih upravnih razdelbi, "provinci" — je pač dejstvo, da je v 15 pokrajinah število inozemcev porastlo in samo v treh pa padlo. Med temi tremi pokrajinami sta ravno oni obmejni pokrajini, ki sta prilešile po vojni pod Italijo in sta naseljeni s tako imenovanim "drugorodnim" prebivalstvom, Jugoslovenci in Nemci, namreč "Juljska Kraljina in Zadar" in "Tridentinska Beneška" (južni Tirol).

Dočim je število inozemcev porastlo povsod drugod, je v sedem pokrajinah znatno padlo. V Piemontu znaša prirastek 2742, v Liguriji (Genova) 4446, v Lombardiji (Milan) 6856, v Benečanski 2895, v Emiliji 1828, v Toskani 3211, v Markah 634, v Umbriji 445, v Laciju (Rim) 6443, v Kampaniji (Napoli) 3534, na Siciliji 2498. Prirastek izkazujejo celo tudi Kalabrija, in sicer 548, Apulija 594, Basilikata 95 in naposled še Abruci in Melise 3. Edina Sardinija je med vsem starimi italijanskimi pokrajinami izkazala sedaj 419 inozemcev manj kot je bil leta 1921., kar pa ni čudno, če se ve, da je ob prvem ljudskem štetju Sardinija rabila kot nastan-

"MAGIČNA PREPROGA" PRAZNUJE PRVO OBLETNICO.

Lucy Strike radio programi so na radio že več kot štiri leta. "Magična preproga" je pa praznovala pred kratkim prvo obletnico.

V teku enega leta je prinesla krasne godbene programe iz Berlina Pariza, Londona, Dublina, Buenos Aires, Havane in Montreala. Vsega skupaj je prinesla radio publiki dvaindesetdeset izbranih programov.

Poleg godbenih so bili zelo značilni tudi drugi programi.

Tako je bil naprimer broad-castan boj za prvenstvo med Sharkeyem in Schmelingom, zimski olimpijski iz Laka Placide, N. Y., broadcastanje plesnega orkestra, ki se je nahajal v aeroplanu nad New Yorkom, ter na dan sv. Patrika godba Siamsa Gael iz Dublina.

Nadalje so nastopali razni politični govorniki, in opisani so bili najbolj zagonetni kriminalni slučajji iz zapiskov newyorškega policijskega urada ter justičnega departmanta v Washingtonu.

Takozvana "Magična preproga" je preletela več kot milijon milj od mesta do mesta ter je nudila poslušalcem najbolj izbrane programe.

Programi "Magične preproge" so vsak torek, četrtek in soboto zvečer ob desetih (EST) preko WEAF in NCB omrežja.

Ceneno zdravilo je rešilo soprogo dolo

"Moj mož je stravalno trpel vedel, odkar mu bolečina na nogi. Delati ni mogel. Zdravniki so mu svetovali, naj gre v bolnišnico na operacijo. Odločila sem se, da poskusim Aechor Pain-Expeller, in ko sem trikrat dnevno namazala otekline, so kmalu izginile, kakor se je moj soprog znebil vsake bolečine. Pain-Expeller ga je ozdravil."

Manchester, Conn. A. S.

PAIN-EXPELLER

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO ZANE-SLJIVO IN TOČNO KAKOR VAM POKAŽE NASTOPNI SEZNAM

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Din 200	\$ 3.50	Lir 100	\$ 5.70
Din 300	\$ 5.00	Lir 200	\$ 11.20
Din 400	\$ 6.75	Lir 300	\$ 16.40
Din 500	\$ 8.25	Lir 400	\$ 21.75
Din 1000	\$ 16.25	Lir 500	\$ 26.75
Din 9000	\$ 79.00	Lir 1000	\$ 52.50

Za izplačilo vaših nakazil kot agencija navodoma, pošlji v dinarjih ali lirah devizujemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$ 5.00 morate poslati	\$ 5.70
" " " 10.00	\$ 10.80
" " " 15.00	\$ 15.90
" " " 20.00	\$ 21.00
" " " 25.00	\$ 26.10
" " " 30.00	\$ 31.20

Prejemnik dobi v starim kraju izplačilo v dolarjih.

Največ nakazila izvršujemo po CABLE LETTER za prietojino št.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU

(FRANK SAKSER)

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvarih. Vred naših dolgoletnih skušanj Vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi prošnje za povratna dovoljenja, potne liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjše stroške.

Nedržavljeni naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačno navodila in zagotavljanje Vam, da boste poceni in udobno potovali.

METROPOLITAN
TRAVEL BUREAU
(FRANK SAKSER)

216 W. 18th St., New York, N. Y.

Mali Oglasi

imajo velik uspeh

Prepričajte se!

KRATKA DNEVNA ZGODBA

PANTELEJMON ROMANOV:

TAJNOST

(Konec)

Drugi kupci so bili zaprti, toda ljudje so bili notri in se ji zatorej ni bilo treba ničesar bati.

Se malo je postala na hodniku, potem je pa stopila v kupe.

Ni pogledala na polico. Stopila je k oknu in gledala v svetli somrak zimске noči. Zdalj pa zdaj so se kakor čudovite zvezdice vsule mimo okna iskre, zdaj pa zdaj so se zavrteli kupi svežega snega, zdaj pa daj le vse skupaj zastrel oblok lokomotivnega dima, kakor da se je vse skupaj izgubilo v praznino, slati je bilo le še gluh ropot koles in žvenket vagonskega železja.

— No, ste spremili svojega znanca? — je vprašal mož na polici.

— Saj ni moj znanec, — je odvrnilo dekle, ne da bi se obrnilo od okna.

— Kako da ne?

— Je mar potrebno, da je vsak s komur govorite, vas znanec?

— Tako je. Prav ste dejali. Do Moskve je še daleč. Pojdite sem gor k meni.

Dekle je ostrmelo. Tako je bilo rmedeno, da niti ni vadelo, kaj naj prav za prav odgovori, kar tako je vprašalo, čeprav je bilo slušalo:

— Kaj?

— Sem gori k meni pridite, ležala bova in kramljala.

— Ali ste znoreli?

— Kaj bi noreli? Samo prepričati sem se hotel, če ste v resnici taki, kakor je sklopiti po vaših besedah. Kakor vidim, vas je treba samo malec počesati, pa postane, te tista stara podeželskega gospodična, ki se je sicer bala greha in očeta z mamo vred, toda v tem je bila tudi njena logika: pri takih, kakršna ste vi, pa niti ne veš, česa se prav za prav boje? Taka kaka, da se nikdar ni moči zmagati.

Molčati bi morala prav za prav in oditi iz kupa.

Tedaj pa je mladi mož sam skočil s police. Sreč ji je zastalo ob misli, kako se ji bo vsak čas približal, toda on tega ni storil. Ne da bi izpregovoril besedico, je odšel iz kupa.

Dekle je bila užaljena kakor otrok, ki so ga okregali in se potem niti ne zmenijo več zanj.

Ta človek ji je postal še bolj zopern. Očividno je to navadna žival, kakršnih je dosti in ki gledajo na žensko samo z živalskega stališča. Vseeno mu je, kakšna je ženska: zdaj ta, čez eno uro drugo. Potem, ko se je seznanila s študentom, ki je bil pravkar odšel, se spoznala obe strani moške duše. Kna je bila posebljena v tem subjektu.

Dva moška sta bila pravkar poleg nje, toda med njima je zijało brezdom. Eden je imel pravo človeško dušo, preprost je bil, čist in zanj so bila seveda glavno njena človeška svojstva, to čemur so prej dejali duša. In kaj je mogla čutili napram temu človeku, če ne najnežnejše simpatije?

Drugi pa je bil predzna, silna žival. Prva beseda, ki jo je bil izpregovoril z njo, ni bila nič drugega, nego najbolj žaljiva nesramnost. To se ve, nesramnost je nekaj relativnega in morda je zanj to povsem naravno. Toda bistva to ni kakor n/izpremeni.

Enega se bo spominjala z neznosjo in toplino, drugega pa s studom.

Vrata so se odprla, on je vstopil, in dekle je z neprijetnim občutkom nemira in strahu zaskočilo, kako je obrnil ključ in zaprl vrata.

Takoj nato pa je pomislila, da prav za prav ni tako nogo tiše, naj ji le poskusi kaj storiti, mu že polaze.

On pa ji ni dejal niti besedice, lahko kakor mačka je skočil na svoj prstor in legel na hrbet, z roko pa si je zasenčil lice.

Zoperno ji je bilo, da ji je tako le prečital lekerjo in da je zdaj očividno zadovoljen s svojo pametno in vsem, kar ga postavlja nad

je povzročilo srečanje s tem ljubeznivim mladeničem, zakaj vsako sekundo je z neprijetnim čuvstvom v srcu čutila njegovo prisotnost in v mislih zbirala izraze, ki bi jih bilo treba reči temu nemnemu, ošabnemu živinčetu in ki bi se ga tako prišli, da niti jezika ne bi več iztegnil.

Dekle je odšla od okna, si na spodnji klopi postlalo s pletom, za podglavje je izvelko blazino in leglo.

Komaj je bila zaprla oči, že jih je spet strahoma odprla, zakaj začula je, da je oni zgoraj spet skočil dol.

Pred njo je stal mož v vojaški uniformi.

— Nu, kaj bo, ali bo med nama mir ali vojna? Le kar ležite, saj se vas še dotaknil ne bom, visoka gospodična.

Dekle je čares hotelo poskočiti in tako bi bilo moralo prav za prav storiti: vstati in oditi na hodnik, toda po njegovih besedah o visoki gospodični je že nekako iz samoljubja ostalo.

— Kaj imate tu opraviti visoka gospodična? Čemu ste tako neprijazni z menoj? — je dejal mož v vojaški uniformi, sedel poleg nje na klopi in si gladil kolena v tesnih ovčkah.

— Zato, ker je vaše vedenje nasproti ženskam živalsko, žaljivo. — Vi potemtakem cenite osebnost po njenem vedenju nasproti ženskam, ne pa po tem, kar prav za prav v resnici je.

— Ni mi čisto jasno, kaj hočete s tem reči, — je dejalo dekle ironično.

— Kaj vam ni jasno? — Taki študenti, šlevice ki ni mogla brati vaših pravice do prostora v kupa, je bil deležen vaših simpatij zaradi svojega "lepega" vedenja nasproti ženskam. Jaz pa nisem tak. Jaz ne merem potovati s takim dekletom, kakršno ste vi, ne da bi pri tem kaj čutil.

Dekle ga je poslušalo in občutno nevednost svojega položaja; on je govoril take reči, ona pa je ležala pred njim na hrbtu. Da bi vstala, ko je bil zamujen pravi trenutek, je bilo malec nerodno, poleg tega pa je preglasno vjavila, da pri mera z visoko gospodično ni prišla na pravi naslov; pokazati mu hrbet, se spet ni spodobilo in bi si to lahko po svoje razlagal. Če pa ležna bok z licem proti njemu, bo to kajpak še najbolj nespodobna poza.

— Sem mar jaz kriv, če me je priroda ustvarila kot priprosto, normalno žival, občutljivo za vse življenjske dražljaje?

— Vsi podležji govore tako, — je dejalo dekle, — nič si n'kar ne domisljate, morda bi imeli uspeh pri kaki visoki gospodični, me smo pa iz drugega testa narejene. Kdo vam pa verjame! Dekle vidite pred seboj, samo se pelje z vami, čemu se ne bi malec zabaval? Sami pravite, da ste žival in za takega vas tudi imam. Morda so na svetu ženske, ki imajo rade živali, jaz pa z gnusom in studom mislim na to, kako ta ali oni možki privikar vidi žensko, nič ne ve o njej, o njeni duši, kakor so prej pravili, pa že... sili vanjo. Kako nizkotno je to!

— Kako pa, da ste s tem študentom takoj postala taka prijateljca, saj ga tudi nisi poznala?

— Kako si upate tako govoriti z menoj, — je dejalo dekle in zardelo do ušes, ko ji je bil dejal "ti".

— Pusti, pusti, resno in iskreno govorim s teboj, ti se pa puliš za obliko, — in to rekli jo je krepko prijel za roko ter jo prisilil, da je legla.

— To je nekaj povsem drugega, — je odgovorilo dekle in se kar nekako mehanično pokorilo sili.

— Ta človek je čist in pošten.

To je izpregovorila s srditim glasom. Hkratu pa je pomislila, da vohče ne ve, kako se mora držati in da mu vohče ne bi bilo treba niti odgovoriti. Njen srditi glas ustvarja nezaželen ton odnošev, kakršni so med dobro znanimi ljudmi z različnimi značaji.

Mimo tega ji je tako naravno in brez vsakega posebnega pomena dejal "ti", da se ji je bolj zdelo, da mora biti užaljena, kakor pa je bila užaljena v resnici.

— Pusti to, prosim te, — kaj pomeni prav za prav, čist in pošten? Če bi se spečala z njim, se to ne bi nič lepše končalo, edino ta razlika bi bila, da bi čez mesec dni čutila od njega prezir in mržnjo, kakaj sama bi bi morala iskati prostor po vagonih, povsod bi morala biti namestu njega, on bi pa mežikal in si mel roke.

Iznova ga je hotela ustaviti, ko ji je rekel "ti", toda on je je temu očividno pripisoval tako malo važnosti in tako zanimivo je govoril, da ga tudi tokrat ni ustavila. Poleg tega se ji je tudi zdelo, da je na vsem vendarle nekaj resnice.

— Če hočeš biti sodeben človek, glej življenju globoko v oči, globoko in realno, zakaj takšno je življenje. Dosti več boš pridobila. Nič več ne boš lažljivo in prevzetno užaljena, ljudi ne boš več ubirala iz svojih nebeskih višav. Tisto tvoje marmeladno devišvo, ki ti je navzlic tvoji rdeči ruti ostalo od babice, sedi v tebi in čaka na pripravo priliko, da bo lahko užaljena ali pa da bo vsaj videti, kakor da je užaljena.

— Saj ti prav za prav nisem tako zopern, kakor bi ti to rada na zunanje pokazala.

Deklica je na mah videla, da se zmerom drži njeno roko v svoji, zdržala se je in mu jo iztrgala.

Vojak se je nasmehnil.

— Po nepotrebnem se me bojiš. Naravno se mi zdi, da sedim tu pri tebi kot možki, t. j. da govorim tako enostavno in odkrito, kakor se spodobi. In nič več. Od mojega razgovora ti bo ostalo mnogo več resnice in izkušnje, kakor od sentimentalnega, prijateljskega pomolkovanja s tem študentom.

Dekle je molčalo.

Va olajšana je pomislila, da si ne bo dovolil nasproti njej nobene nesramnosti in da ji ne bo treba klicati pa pomoč.

— Zelo sem vesel, da sva se srečala. Vedel sem, da te ukrotim. — Zakaj vse, kar govorim, vse to je resnica in ti čutiš, da je resnica.

— Resnico je moči govoriti tudi brez nesramnih besed, — je odvrnilo dekle.

— Saj nisem dejal nič nesramnega, to se le ti tako razumela, ker ne moreš gledati na vse enostavno in realno, temveč z nekakega krepkega stališča. Pusti besede "naravno in nenaravno", pusti svojo "žival", pa boš videla, koliko prijetnejši bodo tvoji odnošaji do moških in koliko več boš imela od tega. Evo, smo že v Moskvi.

Vstal je in stopil na hodnik.

Dekle je takisto vstalo, vzelo plet in s police kovček. Potem je stopila k oknu, se ustavila in gledala, kako beže mimo električne luči ogromnih tvornice in delavnice, po tako dolgi temi še tem bolj svetle, iz neznanega vzroka je obrnila dlan in si jo pritisnila k licu, kakor da bi se hotela prepričati, če ji ne gore lica.

Vrata so se odprla. Ni se obrnila. Bil je njen sopotnik. S police je vzel kovček in ga postavil na klopi. Potem sta dve silni moški roki prijel njeno glavo, da se ni mogla iztrgati, nepričakovano in krepko jo je poljubil na ustnice in dejal:

— Menim, da mojega naslova ne rabiš. Zbogom!

Niti zaklicati ni mogla od užaljenja in začudenja, zakaj ni ga bilo več.

Tudi ona je stopila iz vagona, poklekala izvoška in se odpeljala. Če bi bila zaklicala za njim, da je paglavce in nesramnece, bi jo imel za nemumega otroka.

Mehanično je potegnula z roko po ustnicah, dolgo sedela nepremično in gledala s slepimi očmi bežeče hiše, vogale in vrtno ograje.

Kaj se je zgodilo z njo? Predzren možki jo je razžalil, ona pa ni mogla braniti svoje časti. Saj ni, da bi o tem še kaj več premišljevala. Toda, ali... ali ga res nikoli več ne bo srečala?...

Prijaznega študenta se sploh ni spomnila, mehanično je potegnula iz žepa listek z njegovim naslovom in ga vrgla v sneg.

OTOK SREČNIH

To je pravzaprav pravilni naslov, vendar pokaže resnične ljudi. Otok srečnih se imenuje Tangier in leži v Chesapeake zalivu, na atlantski ameriški strani. Ze tristo let je neznatno selišče obkroženo, pa še zmerom žive tamkajšnji ljudje v istih razmerah in navadah, kakršne so prinesli iz svoje prvotne domovine. Okrog leta 1629. se je naselilo na otok Tangier šestdeset angleških družin iz Cornwallisa. Tekom stoletij se je to selišče pomnožilo na 1200 glav. Prebivalci otoka Tangier so sami ribiči in izredno bogabojeti. Vsi brez izjeme pripadajo metodistični cerkvi: zgradili so si cerkev, kjer imajo ob nedeljah trikrat, ob delavnikih pa dvakrat službo božjo, pri kateri je navzoče vse prebivalstvo. O toliko slavljnih tehničnih napravah dvajsetega stoletja niso o točani ničesar vedeti. Najnovejši izum na otoku Tangier je pač kolio; avtomobili, radio in podobni predmeti pa so iznajdbe hudičeve, zategadelj se jih branijo ti staroverni prebivalci z vsemi štirimi. Vsi potniki, ki so hoteli preprečevati z otocani, odhajajo prevarani in brez pogodi.

Ječe otok Tangier ne pozna. Pred desetletji je poslala ameriška vlada storo ljudi, ki naj bi služila za ječo tem mirnim otocanom. Ti pa so se globoko užaljeni uprli, zažgali ladjo in jo potopili. Do nedavna niso prebivalci Tangierja poznali nikakega denarja; med njimi je vladala zamenjalna trgovina, kjer so kupovali obleke in posode z ribami. Medsebojne spore poravnava župnik, ki je edini gospodar otoka. Tradicionalno življenje otocanov se javlja tudi v jeziku in v družinskem odnosu. Moških zakonov z drugimi ljudstvi ne poznajo, sicer pa se tuje sami ogibljuje angleškega selišča. Občevalni jezik je revščina, toda ta je tak, kakor ga več nikjer na svetu ne govorijo, niti v Ameriki pa tudi v Angliji sami ne. Je to namreč stari angleški dialekt. Otok je raven in ves prepleten s prekopmi. Hišice čepo prijazno skrite v grmovju in podnebje je vse leto milo. Prebivalci otoka Tangier so zadovoljni; nihče se ne pritožuje nad samotno in pomanjkanjem. In vprav ta odtrganost od ostalega sveta in njegovih "napredkov" je vzrok, zakaj so ti ljudje tako srečni in ne poznajo tožba.

59

— Kaj, gospod markiz! Vi, ki boste čez tri leta poholetni in zelo bogati, da bi ne našli prijatelja ki bi vam posodil nekaj denarja?

— Nikogar ne poznam.

— Toda na dan poholetnosti boste tako bogati, da vas ne bo dolgo pomudilo vrniti teli par tisočakov.

In takoj je jel razlagati pogoje posojila.

— Razumete? — je vprašal po vsakem stavku.

Norbert je razumel tako dobro, da je z velikim veseljem podpisal v zameno za dva tisoč frankov dve zadolžnici, glaseči se vsaka na štiri tisoč frankov — in podpisal bi jih bil tudi deset — v prid nekega Bessona in Lautoina, ki sta bila izročena svojemu upniku Daumanu na milost in nemilost.

Poleg tega se je s častno besedo zavezal, da ne bo nikomur povedal, da je imel Dauman v tem svoje prste, pa naj se zgodi kakoli.

Norbert kar ni mogel verjeti, da ima v žepu toliko denarja. Noč se mu je zdelo dolga, jutra kar ni mogel dočakati. Čim se je zdanilo, je bil že na poti v Poitiers s puško pod pazduho in z lovskim psom, ki je veselo skakal po polju.

Načrt je imel že zasnovan.

— Najamem si čedno stanovanje, — je murmul sam pri sebi, — seznanim se s študenti, h krojaču stopim itd.

Dauman ga je seznanil s svojim prijateljem, ki je za bogato nagrado spremljal mladega "divjaka", mu najel opremljen samsko stanovanje na rue Saint Francois, nazadnje ga je pa odvedel h krojaču, kjer si je Norbert naročil za pet frankov obleko.

Vojvoda de Champdoce je opazil, da hodi sin čisto z doma, ni mu pa prišlo na misel kam hodi. Nekega dne je pa le malo podražil Norberta, čes, da je slab lovec. Od kar je imel puško, je prinesel domov samo tri zajce.

— Poskusi vsaj danes prinesiti kaj divjačine, ker homo imeli na obedu gospoda Puymandoura, — mu je dejal vojvoda.

— Pa naj bo, poskusiti hočem, — je odgovoril Norbert.

Ne zadostuje pa samo hoteti. Norbert je bil neizkušen lovec. Zaman se je pehal vse dopoldne. Porabil je mnogo smodnika, toda brezuspešno.

Ko je pa prispel okrog druge ure na bivronske livade, se mu je zdelo, da je opazil dobrih dvajset korakov pred seboj nepravilnega zajčka, ki je mulil deteljo. Imenitna prilika!

Previdno je pomeril in sprožil.

Streli je sledil krik groze in bolečin, grozen krik. Bruno je zalajal in se zaletel v goščo.

V.

Gospodična Diana de Sauvebourg, to lepo naivno dekle, je skrivalo pod razposajeno zunanostjo železno voljo in raje bi bila umrla kakor pa opustila načrt, ki ga je bila tako spretno zasnovala; na vsak način je hotel postati vojvodinja de Champdoce.

Toda vsi njeni dolgi izprehodi, izbrani nalašč tako, da bi srečala Norberta, so bili zaman. Diana pa ni obupala in končno je dosegla svoj cilj.

Bilo je sredi novembra, nekega četrtega, ko je solnce še toplo sijalo. Gospodična de Sauvebourg je šla sama s košaro v roki po stezi ob bivronskega gozdu proti gradu Mussidanovih. Stopala je počasi, naenkrat je pa v gošči zasumelo. Ozrla se je tja in kri ji je šinila v glavo. Skozi grmovje je spoznala na drugi strani Norberta, ki je zaduža dva meseca neprestano mislila nanj.

Držal puško pripravljeno je stopal počasi in oprezno naprej. Neke nepremagljiva sila je priklenila Diano k tlom. Zdelo se ji je, da bo zdj zdaj omedlela. Približala se je tako dolgo in nestirno pričakovana prilika, a ona je bila tako razburjena, da je čutila, da je ne bo mogla izrabiti. Niti besede ni mogla spraviti iz sebe. Vendar je pa skušala premagati razburjenje, ko je naenkrat opazila, kako se obrača Norbertova puška proti nji... Zagledala je dvojno cev. Hotela je zakricati, toda ta čas je začutila pod kolonom silno bolečino, kakor bi jo bil

kdo zhotel z iglo; zakrilila je z rokami, kriknila in se zgrudila na stezico.

Ni se pa popolnoma onesvestila, kajti slišala je strel in grozen krik, ki je bil odgovor na njen, potem pa srdito lajanje in lomastenje po grmovju. V naslednjem trenutku je začutila na svojem obrazu toplo dihanje, potem pa nekaj vlažnega in hladnega. Odprla je oči. Bruno, Norbertov lovski pes je stal pri nji in ji lizal roke.

V naslednjem hipu so se naglo razgrnile veje in pojavil se je Norbert, blede, obupan, z lasmi od groze naježenimi. Planil je k nji drhteč po vsem telesu.

Sklonil se je k nji in spoznal, da ni mrtva. Tedaj je pokleknil k nji, rahlo je dvignil razkošno glavico, si jo naslonil na ramo in začel iskati, kje je ranjena.

— Gospodična, — je ječjal ves iz sebe od sreče, da ni mrtva, — za boga, izgovorite vsaj eno besedico.

Ni odgovorila, temveč si je prizadevala samo zbrati misli in zahvaliti se sreči v nesreči, ki jo je bila tako nepričakovano privredla v njegovo naročje. Slednjič se je zganičila in Norbert je od veselja vzkliknil. Po tem je zelo počasi odprla oči in se presenečeno ozrla okrog sebe.

— To sem jaz, gospodična, — je ječjal ubogi fant. — Norbert de Champdoce, kaj me ne poznate? — Bože moj, koliko sreča v nesreči!... Obstrelil sem vas. Mi boste mogli kdaj odpustiti? Gotovo vas zelo boli.

Njegov strah je bil tako velik, da se je ubogi fant Diani zasmilil. Rahlo je potisnila od sebe roko, ki jo je podpirala, in se vzravala.

— Pomirite se, gospod, — je dejala, — jaz vas moram prositi odpuščanja, da sem omedlela za prazen nič, kajti to je bilo bolj iz strahu.

In nasmehnila se je tako prijazno, da je Norbertu takoj odleglo.

— Takoj skočim po pomoč, — je dejal.

— Čemu neki? Če se mi je sploh kaj zgodilo, bo samo brezpomembna praska.

Iztegnila je svojo dražestno nožico, kar je poglaj Norbertu vso kri v glavo, in pripomnila:

— Glejte, tu me malo skeli.

In res, malo nad čvelčkom je bila na beli svileni nogavici krvava lisa. Pri pogledu na kri je Norberta znova obšla groza. Planil je pokonei, rekoč:

— V grad politim in...

Prepovedujem vam to, — se je oglašilo dekle, — saj vam pravim, da ni nič hudega. Glejte, saj lahko premikam nogo v vseh smereh.

In res jo je premaknila tako, da se je Norbertu kar v glavi zavrtelo.

— In vendar...

— Molčite, takoj pogledava, kaj je.

Vzela je iz žepa nožek, razrezala nogavico in pokazala Norbertu "strašno rano". Bila je res malenkost. Zadelo sta jo bili dve svinčeni zrna. Eno ji je bilo odrgnilo kožo na kolenu, drugo se je bilo pa zarilo v meso in ostalo pod kožo tako, da se je dobro videlo.

NADALJEVANJE SLEDI

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

NAZNANILO IN ZAHVALA

Dne 30. decembra zjutraj je umrl v bolnišnici v El Verano, California.

George Negro

Star je bil šestdeset let. Rojen je bil v Prevalah na Korškem. Polovico svojega življenja je bival v Diamondville, Wyo., zadnjih enajst let je pa prihajal zaradi slabega zdravja skoro vsako zimo v Californijo in tukaj ga je tudi smrt dohitela. Umrl je za pljučnico.

Pogreb se je vršil dne 2. januarja ob desetih dopoldne po cerkvenih obredih. V Ameriki zapuščala dosti znanec in prijatelj, ki so mu tudi izkazali zadnjo čast. V Nemčiji zapuščala brata Marka. V bratovem imenu se zahvaljujem vsem, ki so se udeležili pogreba in darovali vence.

George-u bodi ohranjen blag spomin.

JOSIP UDOVČ

El Verano, Cal.

Tri lepe sestre.

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

Za Glas Naroda priredil I. H.

20

(Nadaljevanje.)

Naslednjega dne je vedela, ko ji je oče v ostrih besedah izjavil, da ne bo nikdar dovolil, da bi se poročila z revnim častnikom. — Pogledaj tvojo sestro! Zнала si je postlati in zadela je največjo srečko! Tudi ti bi mogla tako imeti!

— Ali si tudi za mene izbral kakega ženina kot je Hosemann? Hvala ti! Dovolil mi, da sem drugega mislila. Za tvoje dovoljenje te več ne prosim in ne vprašam, temveč za denar, katerega je mama določila za mene. — Petdeset tisoč mark, — pravi Gizela hladno.

S strahom vidi, kako se je izpremenil očetov obraz, ko je vedel, da je kriv. Sramuje se ga in gre molče iz sobe.

V kratkem pismu prosi Gizela Ernesta za sestanek. V dolgi noči brez spanja je vse premislila. Prišla je do zaključka, da je najboljša, da se vse pojasni.

Počaka jo pri glasbenem paviljonu na veliki promenadi, ki je pri slabem vremenu bila slabo obiskana. Ljubezljivo in z globokim poklonom ji ponudi roko. Kako lepa je bila v temno modri obleki in zametastem klobuku. Ostri zrak je pobarval njena lica.

— Torej, moja Gizela, kaj mi prinašaš? — jo vpraša.

— Prosim te, Ernest, pojdiva malo dalje.

Gizela molče koraka poleg njega in zavijeta v stransko ulico.

Konečno z vdihom pravi Gizela:

— Nič dobrega ti ne prinašam. Kaveije ne morem postaviti. Za mene določene vsote ni več. Mama se je motila —

Z zatajenim presenečenjem je Ernest slisal njeno izpoved. Zadržal ostre besede, ki so mu hotele skozi ustnice, ker je videl, koliko trpi lepo dekle vsled očetove brezvestnosti.

— Vsega tega ne razumem. Ali vaša oče na vas ni prav nič mislil? Za koga pa kupuje tako drage stvari pri zlatarju Reichelt in za koga kupuje svetle in druge stvari? — Ernest opazi, kako je Gizela prebledela. — Oprostite mi, moja draga; mogoče je nespodobno, da ti kaj takega omenim. Pa vendar je boljše, da veste. — In njegova tovaršija! Pogosto ga je videti v družbi ljudi, s katerimi jaz ne bi hotel sedeti pri isti mizi. Kaj takega škoduje njemu, škoduje vam — njega ponižuje. In pa poroka tvoje sestre s Hosemannom! Družabno se mu ne more ničesar očitati, popolnoma nič — pa vendar: komtesa Bernhausenova in —

Na njegovem mladem, lepem obrazu je žarela nevrjetna ošabnost.

— Ernest, nikar me ne muči! — ga prosi.

Tesno stisne njeno roko.

— Tega nikakor nečem! Te imam preveč rad. Toda kaj bo sedaj? Moja družina ni tako premožna, da bi mogla postaviti kaveijo. In čakati —

— Ne, Ernest, — ga prekine, — ne, čakal ne boš, da bi dobil žalostno in ovenelo ženo, — veriga ti nočem biti! — Njen glas se v bolečini trese, — potem rajši —

Naglo jo prime za roko.

— Ali boš taka, Gizela? V meni pa vse kuha, ako pomislim na brezbriznost in lahkomiselnost tvojega očeta. Ljubim te, Gizela in to mora zadostovati. Oba sva zrela človeka, ki ne živita lahkomiselnosti in ki vzameta življenje resno. Ako ne bi bila tako dobra gospodinja, bi imela težavo, da bi izhajala s kaveijo. Toda tako v tem nimam nikake skrbi. Skoro nemogoče znaš napraviti mogoče. Hotel sem te vzeti v roke kot svoj najlepši božični dar, zdaj pa —

Naenkrat umolkne in stisne ustnice.

V njenih očeh lesketajo solze. Zelo se trudi, da se obvlada. Tudi sama je bila žalostna, kajti Ernest je bil njena najvišja sreča, njeno upanje. Mračno kot sivi novembar dan ji je ležalo življenje pred očmi — brez solne, pusta, dolga steza.

Ernest potisne roko v žep svoje suknje in molče koraka poleg nje. Med obrvmi se je raztegnila globoka guba; vsa veselost mu je izginila iz obraza in izgledal je mnogo starejši, kot je bil v resnici.

— Ernest — in ako — ako sedaj — njen glas se trese, toda prisili se, da ostane zbrana in nadaljuje: — Ali ni pod temi obupnimi razmerami najboljša, da zopet vzameš svojo prostost?

Skoro divje po pogleda.

— Ali imaš ti, ali pa tvoje oče že kakega bogatega ženina, da me tako kratko odslavljaš?

Ne da bi mu odgovorila ga pogleda in pod njenim žalostnim, bolečim pogledom povese osramočen oči.

Svoje ustnice pritiskne na njeno roko.

— Oprostite mi, ti najdražja, ti edina! Toda to, kar si samo namignila —

— Je rojeno iz solz in bolesti ter iskrene ljubezni do tebe, Ernest, in prav nič drugega!

— Oba sva razburjena, Gizela. Danes ne bova več govorila o tem — počakajva, da se oba pomiriva.

Vedno gresta dalje vetru nasproti. Nič več ne govorita mnogo. Toda oba sta bila vesela, da sta bila skupaj.

Četudi so se Bernhausenovi to leto večinoma držali doma, vendar se nekaterim družabnim prireditvam niso mogli odreči. Samo Ana ni imela nikakega veselja za zabavo.

— Oh, pustite me! Kaj mi je za to neumno letanje! Najrajši bi šla na Bernhausen, bi delala in gospodinjala — tukajšnje zabave me prav nič ne veselijo.

Vsi so se čudili, da ima komaj osemnajst let staro dekle tako resne misli.

Ko bi njen oče vedel za vzrok njenega obnašanja in da si dopisuje s Fritzom Kiesslingom, bi se prav gotovo raztogotil. Toda Ana je bila zvrta in skrivala svojo skrivnost, tako da niti mati niti sestra nista nikoli opazili.

Viviane Stork je pogosto prihajala, da se pogovori z Gizelo in Ano. Vsakokrat ji je vabila, da je pridejo obiskat. Storkovi so bili zelo gostoljubni. Zahvaliti so se morali Bernhausenovemu uplivanju, še bolj pa svojem velikemu bogastvu, da so dobili trdno mesto v višji družbi. Nikdar ni potegel teden, da ne bi v svoji lepi vili imeli gostov. Posebno veliko naklonjenost je kazala mlada Amerikanka do poročnika pl. Bibra, tako da so ljudje že o tem govorili.

Z bolelostjo je Gizela to občutila, četudi ni sam ničesar napravil, kar bi moglo dati povod govoricam. Ravno nasprotno: proti Viviani je bil tako hladen, kot proti nobeni drugi dami.

In vendar ga je Viviane ob priliki rojstnega dne svoje matere izbrala pri mizi za svojega soseda. Gizela pa je sedela s Thielenom. Oba para sta sedela tako, da sta se komaj mogla videti. Ali je bil to namen, ali samo slučaj? Gizela je mislila, da je bilo namenoma narejeno.

Viviane je bila zelo zvrta. Na njeni desnici je sedel Harald Florstedt, katerega so Storkovi vedno povabili. Vedno so ga vpraševali za svet pri okrašenju mize, ker so hoteli imeti vedno kaj posebnega in novega.

Umetnik je bil v pričetku svoje mlade umetnosti. Kritika ga je imenovala "veliko upanje", od katerega je mogoče že mnogo

Koledar l. 1933

Cena 50c

TEH 160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, PO-UKA IN NASVETOV JE VREDNIH Z A VSAKEGA 50 CENTOV

Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Vsebuje poleg spisov dveh naših pisateljev Trobe in Rupnika tudi pesmi Johna Bukovinskega, opis našega "Severnega romarja" Planinika, par krasnih povesti, poučne članke iz zemljepisja, naravoslovja in zgodovine ter nešteto drugih zanimivosti.

Vpoštevajoč slabe gospodarske razmere, smo ga tiskali le omejeno število. Vemo, da boste popolnoma zadovoljni z letošnjim koledarjem in zaradi tega ne odlašajte, pač ga naročite še danes.

pričakovati. Skrbi in sence so se umaknile z njegovega pota. Knez Brandenstein je bil ves začuden, kako lepo mu je naslikal njegov grad. Priporočil ga je svojim prijateljem, ko je naslikal še kneginjo in tako mu je po dolgih letih borbe in pomanjkanja sijalo solnce sreče. Dobil je mnogo naročil, vsled katerih je imel lepe dohodke in dosegel slavo. Vsled svoje zunanosti in svojega lepega vedenja je bil v vsaki družbi dobrodošel in posebno ženski svet se je zanj zelo zanimal.

Gizela Bernhausenova je bila z njim zelo prijazna. Zdelo se ji je, da mora pri njem nekaj popraviti. Zelo ji je ugajal in ko jo je danes pozorno opazoval, ji ni bilo neprijetno. Gledal je z drugimi očmi, kot pa drugi moški. Vedela je, da je lepa in da občuduje njeno lepoto. Ali pa je mogoče na njej iskal kako podobnost? Opazila je, kako je zmajal z glavo in tiho rekel "ne".

Tedaj pa ga smeje vpraša:

— Kaj ne, da ne najdete med mojo sestro in menoj nobene podobnosti?

— V obraznih potezah pač, tudi na ustih in bradi, toda ne v značaju, — odgovori mirno. — Zadržite naj bo za vas poklon, komtesa.

Pogleda ga s svojimi lepimi zlatorjavimi očmi.

— Gospod Flostedt, ali mi hočete odgovoriti na eno vprašanje? Poznate mojo sestro Doro — ali imate kaj proti njej?

Jasno ji pogleda v oči.

— Da, komtesa, uganili ste.

— Bili ste priča nepravilne kritike moje sestre, katero je izregla nad vašimi slikami za Hosemannovo vilo. In to vas je užajilo?

(Dalje prihodnjic).

Iz Jugoslavije.

Četrtega moža ubila.

Te dni se je zagovarjala pred sodiščem v Banja Luki Milica Gligović, ki je bila štirikrat omožena. Njen četrti mož je bil Ničo Šmik, ki je bil zelo ljubosumen na ženo, ker se je rada ozirala po drugih. Začela sta se pripraviti, dokler se mu žena ni končno in odločno postavila po robu. Lani proti koncu leta sta se ponovno hudo sprla, žena je pograbilala nož in ga zasadila možu v trebuh, da je čez nekaj dni umrl. Obsojena je bila na 6 let težke ječe.

Nad moževim grobom se je obesila.

V Osijeku so imeli čuden samomor. Na pokopališče je prišla starčka, ki je vprašala grobarja, kje je grobnica rodbine Eckersdorfer. Grobar ji je pokazal grobnico in se vrnil domov. Kmalu je prišel h grobarju čedno oblečen mladenič in informiral, če je bila pri njem neka starčka. Ko mu je grobar odgovoril, da je bila, je brž odšel k omenjeni grobnici, kjer je pa našel starke že obešane na boru, ki raste kraj grobnice. — Gre za 75-letno Katarino Eckersdorfer, ki se je obesila nad grobom svojega moža.

Roparski umor 70-letnega starca.

V Gati pri Novem Sadu je bil pred kratkim izvršen roparski umor nad 70-letnim starem Lazarjem Ordinačevim. Četudi je bil Ordinačev premožen človek, je sredi vasi živel kot puščavnik ter ni imel niti hlapca, ki bi krmlil živino. Ker se v nedeljo do desetih ni pojavil na dvorišču, in v hlevu, so ga sosedi šli iskat. V sobi se jim je nudil grozen prizor. Na

tleh je starec ležal mrtev in ves krvav s prebito lobanjo.

Orožništvo je dognalo, da je pokojnik sprejel 40.000 Din od nekakega dolžnika, popoldne pa ga je obiskal neki mladi ekonom ter ga prosil za posojilo, kar pa je Ordinačev odklonil. Poizvedovanja se še nadaljujejo.

Velika defraudacija v Prizrenu.

Iz Prizrena je pobegnil Nikola Leskovac, dolgoletni računovodja tamkajšnjega hodišča. Po njegovem begu se je dognalo, da je po-neveril 369.000 Din. Še dva dni pred begom je odnesel 170.000 dinarjev. Leskovac je pobegnil z neko tujo žensko, svojo ženo s tremi otroki pa je pustil v revščini. Policija mu je že na sledu.

Izropana grobnica.

Oblasti zasledujejo z vso vneto zločince, ki so se kakor hijene lotili mrličev na pokopališču v banški vasi Sečanj. Dekla vdove trgovca Nikolaja Wilhelma je v nedeljo s svojim zaročencem obiskala pokopališče in ko mu je hotela pokazati tudi grobnico gospodarske rodbine, je odkrila strašen zločin.

Vrata velike in lepe kapele nad grobnico bogatega trgovca Wilhelma so bila odprta, kamen grobnice pa odvaljen. Na tlaku kapele sta ležali še dobro ohranjeni trupli trgovca Wilhelma, ki je bil pokopan že preko 10 let, in njegovega sorodnika Bibra, ki je umrl pred tremi leti. Gnusni zločinci so preobrnilli vse žepne mrličevih oblek. Bibra pa so iz ust izbili celo zlate zobe. Do strašnega zločina je še neznan človeške hijene najbliž napotila govorica, da

so bogatega trgovca pokopali z raznimi dragocenostmi.

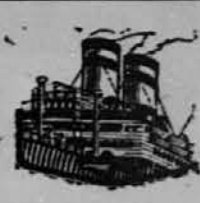
Isti zločinci so obiskali tudi cerkev blizu pokopališča. Iz nje so odnesli precejšnji železni nabiralnik za darove ki je bil močno pribit na steni poleg altara sv. Antona in se je v njem, kakor trdijo, nabralo že precej denarja. Ker ga niso mogli odpreti, so ga razbojnik kar izruvali iz zidu.

Zločin bogatega skopuha.

V neki krčmi v vasi Rabrova blizu Požarevca, se je dogodil krvav zločin, ki ga je zagrešil vaški bogataš Tihomir Bogosavljevič. Ta mož, ki je bil daleč na okrog znan kot velik skopuh, je zaradi 3 Din ubil vsakega godbenika Mila Perića. Milan, ki je sviral po krčmah in ob raznih slovesnih prilikah po hišah, si je pred nekaj meseci izposodil od bogatega Tihomira 3 Din. Stari skopuh ga je zaradi tega večkrat tirjal in Milan, ki mu je sprva res hotel vrniti malenkostni dolg, se je pozneje norčeval, češ, da mu bo ob prvi priliki 3 Din vrnil v zlatu. Stari skopuh se je zaradi tega silno jezil.

Omenjene noči je slučajno prišel v krčmo, kjer je Milan sviral nekim veselim in precej vinjenim vaščanom. V njegov klobuk je kar deževalo dinarjev in veseli kmetje so mu za klobuk vtikali celo desetake, kadar jim je zasviral kako posebno veselo pesem. Ko je stari skopuh to videl, je že pri vratih začel vpiti nad godcem, naj mu takoj vrne 3 Din. Godce mu je odvrnil: "Počakaj, dal ti bom milijon!" Veseli kmetje so se norčevali iz starega skopuha, ta pa je z gorjačo naskočil godca. Gorjačo so mu kmetje izbili iz rok. Tihomir pa je ves besen izvlekel nož in ga zasadil nesrečnemu v trebuh.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU
(FRANK SAKSER)
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA PO-TOVANJE

VODNIKOVE KNJIGE

za leto 1933.

SO DOSPELE

4 KRASNE KNJIGE:

"Zerjavi",

"Tulipan"

"Od pastirja do izumitelja",

"Vodnikova Pratika"

za SAMO \$1.35

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 W. 18th Street

New York

SHIPPING NEWS

14. januarja: Champlain v Havre
Europa v Bremen
Conte di Savoia v Genoa
15. januarja: President Harding v Havre
Deutschland v Cherbourg
20. januarja: Olympic v Cherbourg
21. januarja: Bremen v Bremen
Saturnia v Trst
Paris v Havre
Veendam v Boulogne sur Mer
25. januarja: Manhattan v Havre
New York v Cherbourg
26. januarja: Berengaria v Cherbourg
28. januarja: Lafayette v Havre
31. januarja: Europa v Bremen

1. februarja: Albert Ballin v Cherbourg
3. februarja: Aquitania v Cherbourg
4. februarja: Conte di Savoia v Genoa
7. februarja: Bremen v Bremen
8. februarja: Leviathan v Cherbourg
Hamburg v Cherbourg
10. februarja: Olympic v Cherbourg
Paris v Havre
15. februarja: Berengaria v Cherbourg
16. februarja: Deutschland v Cherbourg
17. februarja: Europa v Bremen
18. februarja: Champlain v Havre
Rex v Genoa
22. februarja: Bremen v Bremen
25. februarja: Conte di Savoia v Genoa
Majestic v Cherbourg

Brata zabodel.

V vasi Gornje Seliste pri Glini je zabodel te dni Gjuro Jednak do smrti svojega brata Vasilija. Tragedija je tem težja, ker je ostalo doma 10 otročičev, ki so izgubili rednika.

RUSI PODEDOVALI MADŽARSKO DEDIŠČINO

V Antibesu na Francoskem žive družina ruskega barona Guensburga, "ruskega Rotschilda", je na neobičajen način podedovala prav izdatno zapuščino madžarske rodbine Herzfeld-Helvey. Zadržna dva moška potomca te rodbine sta končala na tragičen način. Gabriel Helvey je izvršil samomor, dr. Eugen Helvey pa je postal v Ameriki žrtev avtomobilske katastrofe. V svojem testamentu je zadnji pokojnik določil, da dobi vso njegovo zapuščino tista ženska, ki jo bodo trije njegovi najožji prijatelji označili za njegovo nevesto. Trije v epiroki omenjeni prijatelji so nato hoteli imenovati neko holandsko advokatnjo iz Haaga, ki pa je prosila, naj se njeno ime zamolči. S tem se je tudi odpovedala dediščini. Tako so podedovali antibeski Rusi dve hiši v Budimpešti, neko zelo donosno stavbišče, vilo v Ištu in dragocen rodbinski nakit, ki ga samega cenijo nad pol milijona Din vrednosti. Rodbina Guensburg je bila s Helveyevimi v daljnem sorodstvu.

V JUGOSLAVIJO

Preko Havre

Na Hitrem Ekspresnem Parniku

PARIS

20. JANUARJA

10. Februarja — 4. Marca

CHAMPLAIN

14. Januarja — 18. Februarja

LAFAYETTE

28. Januarja — 18. Marca

NIZKE CENE DO VSEH DELOV JUGOSLAVIJE

Za pojasnila in potne liste vprašajte naše pooblašene agente

French Line

19 STATE STREET, NEW YORK

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA

Angleško-slovensko

Berile

(ENGLISH SLOVENE READER)

Stane samo

\$2.—

Naročite ga pri

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 West 18th Street

New York City

POZIV

NAROČNIKOM

Vse naročnike, ki se ni- so odzvali na poslano jim opomine prosimo, da po možnosti takoj poravnajo naročnino. Ko mur to začasno ni mogoče, naj nam sporoči.

Vsem onim, ki se ne bodo odzvali, bomo primorani vstaviti nadaljno pošiljanje lista.

Uprava "Glas Naroda"

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa val Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE